ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

គោលនយោបាយ និង យុទ្ធសាស្ត្រប្រើប្រាស់ បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ក្នុងការអប់រំនៅកម្ពុជា

ឧសភា ២០០៤

មាតិការឿង

អារម្ភកថា - - - - - ៣
ចក្ខុវិស័យ - - - - - ៥
គោលបំណង - - - - - ៥
គោលនយោបាយចំពោះបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍នៅក្នុងការអប់រំ ៦
១- សាវតារ - - - - - ៧
២- ការវិភាគស្ថានភាព - - - - - ៨
២.១- កំរិតទទួលបាន និងកំរិតប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន - - - - - ៨
២.២- អាំងឌីកាទ័រអប់រំ - - - - - ៩
២.៣- ស្ថានភាពបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ក្នុងការអប់រំ នាពេលបច្ចុប្បន្ន - - - - - ១០
២.៣.១- ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន - - - - - ១១
២.៣.២- បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នៅក្នុងឧត្តមសិក្សា - - ១៣
២.៣.៣- ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និង ការអប់រំពីចម្ងាយ - - - - - ១៣
២.៤- ការត្រៀមលក្ខណៈបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ នៅតាមសាលារៀន - - - - - ១៤
៣- យុទ្ធសាស្ត្រលើកកំពស់ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ក្នុងការអប់រំ - - - - - ១៤
៣.១- គោលដៅរយៈពេលមធ្យម - - - - - ១៤
៣.២- យុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលមធ្យម - - - - - ១៦
៤- ផែនការសកម្មភាព - - - - - ២២

ឧបសម្ព័ន្ធទី១ :
ចំនួនសិស្សរៀនពេញម៉ោងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ------- ២៣

ឧបសម្ព័ន្ធទី២ :
ផលធៀបគរុសិស្ស-កុំព្យូទ័រនៅកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០០៤ ------ ២៣

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣ :
ស្ថានភាពប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអេឡិចត្រូនិច និង ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានបោះពុម្ព នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ------ ២៤

អារម្ភកថា

គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្របច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ក្នុងវិស័យអប់រំនៅកម្ពុជា បានបង្ហាញពីដំណាក់កាលមួយនៃការងារសំខាន់របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ក្នុងការធ្វើកំណែទំរង់សេវាអប់រំនៅកម្ពុជាអោយមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ និង ឈានចូលទៅរកបរិបទថ្មីនៃសាកលភាវូបនីយកម្ម ។ គោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្របច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ក្នុងវិស័យអប់រំនៅកម្ពុជានេះ គឺជាសមិទ្ធផលសំរេចបានពីវេទិកាពិភាក្សាពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអាជ្ញាធរជាតិទទួលបន្ទុកកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យា គមនាគមន៍ ព័ត៌មានវិទ្យា ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អង្គការជាតិ អង្គការអន្តរជាតិនានាជាបន្តបន្ទាប់ ទាំងនៅក្នុងប្រទេស និង ក្នុងតំបន់ ព្រមទាំងឆន្ទៈ និង ការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់មន្ត្រីបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។

គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្របច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ក្នុងវិស័យអប់រំនៅកម្ពុជា ជាមាគ៌ាដ៏ត្រឹមត្រូវស្របតាមនិន្នាការពិភពលោកដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រ និង ជាចំណុចដៅរបស់ផែនការជាតិអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា ។ គោលនយោបាយ និង យុទ្ធសាស្ត្រនេះក៏សង្កត់ធ្ងន់ផងដែរលើការពង្រឹងការងារអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ការសិក្សាពីចម្ងាយ ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ការបង្កើនគុណភាពអប់រំនៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ និង ក្រោយមធ្យមសិក្សាតាមរយៈ បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ដែលជាតំរូវការក្នុងការបំពេញអាជីពនៅក្នុងសង្គមផ្អែកលើពុទ្ធិ និង ការកសាងភាពជាដៃគូអោយបានល្អរវាងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល សហគមន៍ វិស័យឯកជន អង្គការជាតិ និង អង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្របច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ បានបញ្ជាក់ច្បាស់អំពីការជួយគាំទ្រ និង លើកកំពស់ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មានសំរាប់ជនជួបការលំបាក ។ ឯកសារស្តីពីផែនការយុទ្ធសាស្ត្រកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម ៥ឆ្នាំ លើកទី២ គោលដៅអភិវឌ្ឍសហស្សវត្ស និង ឯកសារផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ ២០០៤-០៨ សុទ្ធតែបានផ្តល់នូវគំនិតសំខាន់ៗ និង ការណែនាំជាច្រើន សំរាប់ការរៀបចំការកសាងគោលនយោបាយ និង យុទ្ធសាស្ត្រនេះ ដើម្បីធានាបានការលើកទឹកចិត្ត និង ការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីអប់រំអោយមានជំនាញជាក់លាក់ ។

ជាទីបញ្ចប់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះមន្ត្រីជំនាញរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា អ្នកបច្ចេកទេស ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ អង្គការស៊ីវិល និង ឯកជន ដែលបានចូលរួមចំណែកយ៉ាងធំធេងក្នុងការកសាងគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្របច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ។ ជាពិសេសនោះ ក្រសួងសូមថ្លែងនូវការកោតសរសើរ និង កតញ្ញូតាធមិយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ចំពោះអង្គការ UNESCO ដែលបានផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដោយបានសហការយ៉ាងល្អពិសេស ជាមួយអ្នកបច្ចេកទេសរបស់ក្រសួង ក្នុងកិច្ចការធ្វើអោយសំរេចគោលនយោបាយ និង យុទ្ធសាស្ត្រដ៏មានប្រយោជន៍ចំពោះកុលបុត្រកុលធីតាខ្មែរ ។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា សង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នេះ នឹងរួមចំណែកអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សនៅកម្ពុជាប្រកបដោយគុណភាព ។

ភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ២១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

បណ្ឌិត កុល ផេង

ចក្ខុវិស័យ

ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែង សំរាប់ការអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នានៅកម្ពុជា គឺការធានាការអប់រំប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប អោយទទួលបានដោយស្មើភាពនូវការអប់រំមូលដ្ឋានប្រកបដោយគុណភាព ព្រមទាំងត្រៀមលក្ខណៈជូនប្រជាពលរដ្ឋទាំងនោះអោយបំពេញតួនាទីដ៏សកម្មមួយនៅក្នុងការកសាងប្រទេសជាតិខ្លួនឡើងវិញ សំដៅធ្វើសមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងសហគមន៍សកលលោកផ្អែកលើពុទ្ធិ ។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា កំពុងតែផ្តួចផ្តើមបញ្ចូលការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍អោយកាន់តែទូលំទូលាយ ក្នុងគោលបំណងលើកកំពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នានៅគ្រប់កំរិតសិក្សា ដើម្បីកសាងកំលាំងពលករជាអក្ខរជនបច្ចេកវិទ្យា ដែលសកម្មផលិត និង មានសមត្ថភាពវិភាគពិចារណាជូនជាតិ ។

គោលបំណង

- លើកកំពស់ការចូលសិក្សានៅកំរិតអប់រំមូលដ្ឋាន សំរាប់ទាំងអស់គ្នាទាំងក្នុងប្រព័ន្ធ និង ក្រៅប្រព័ន្ធ ដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ជាឧបករណ៏មួយនៅក្នុងចំណោមឧបករណ៏សំខាន់ៗសំរាប់រៀន សំរាប់ការបង្រៀន សំរាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និង សំរាប់ចែករំលែកព័ត៌មាន ។
- លើកកំពស់គុណភាពអប់រំមូលដ្ឋានអោយបានប្រសើរជាងមុន ដោយជំរុញការរៀនដោយខ្លួនឯងពេញមួយជីវិត ជាពិសេសនៅកំរិតក្រោយបឋមសិក្សា ។
- បង្កើនសមត្ថភាពភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយពិភពលោក ដោយមានកំលាំងពលករដែលមានជំនាញបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ សំរាប់ឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការការងារ ចេះប្រើប្រាស់ជំនាញទាំងនោះនៅក្នុងសង្គមផ្អែកលើពុទ្ធិ ។ ធានាថាកម្ពុជាពិតជាអាចប្រជែងបាន ។

គោលនយោបាយចំពោះបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ នៅក្នុងការអប់រំ

គោលនយោបាយ ស្តីពីបច្ចេកវិទ្យា ព័តិមាន និង សារគមនាគមន៏ នៅក្នុងការអប់រំរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះផែនសំខាន់ៗចំនួន ៤ :

- **ផែនទី ១ :** បង្កលក្ខណ:អោយគ្រូ និង សិស្សគ្រប់រូបទាំងអស់ ជាពិសេសនៅក៏រិតមធ្យមសិក្សា បានប្រាស្រ័យប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័តិមាន និង សារគមនាគមន៏ ដោយធានាអះអាងថា បច្ចេកវិទ្យា ព័តិមាន និង សារគមនាគមន៏ពិតជាត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាយានជួយកាត់បន្ថយគំលាតឌីហ្សីថលរវាងសាលារៀនកម្ពុជា ជាមួយនឹងសាលារៀនផ្សេងៗទៀតនៅប្រទេសជិតខាង ។

- **ផែនទី ២ :** សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើតួនាទី និង មុខងាររបស់បច្ចេកវិទ្យា ព័តិមាន និង សារគមនាគមន៏ ដែលជាឧបករណ៏សំរាប់រៀន និង បង្រៀនទៅតាមមុខវិជ្ជាផ្សេងៗ និង ក៏ជាមុខវិជ្ជាដោយឡែកផងដែរ ។ ការទទួលព័តិមានតាមអ៊ិនធឺណែតបណ្តាញព័តិមានអន្តរជាតិ និង ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាដែលកាន់តែសកម្មតាមរយ:អ៊ីមែល (សារអេឡិចត្រូនិច) រវាងសាលារៀនជាមួយសាលារៀន និង រវាងបុគ្គលជាមួយបុគ្គលនោះអាចបំពេញមុខនាទីយ៉ាងសំខាន់ នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៏អាជីពជូនអ្នកអប់រំ ។

ក្រៅពីវិទ្យុ និង ទូរទស្សន៏ ដែលជាឧបករណ៏សំរាប់រៀន និង បង្រៀនដែរនោះ គោលនយោបាយនេះក៏បានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រសំរាប់ទទួលយកព័តិមាន បង្កើនពុទ្ធិ និង ជំនាញផ្សេងៗ សំរាប់ប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរព័តិមានផងដែរ ។

- **ផែនទី៣ :** លើកកំពស់ការអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា តាមរយ:ការអប់រំពីចម្ងាយ និង ស្វ័យសិក្សា ជាពិសេសគឺនៅក្នុងចំណោមក្រុមកុមារ ក្រុមជំទង់ និង ក្រុមជនពេញវ័យជួបការលំបាក ដែលបាត់បង់ឱកាសចូលសិក្សានៅក៏រិត

អប់រំមូលដ្ឋាន រួមមានអក្ខរកម្ម និង បណ្តុះបណ្តាលបំណិនដោយមិនគិតពី អាយុ ភេទ ជនជាតិភាគតិច ពិការភាព ឬ ទីកន្លែង ដោយគួបផ្សំជាមួយនឹងវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ឯកសារបោះពុម្ព និង ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានចំរុះ ។

○ **ផែនទី ៤ :** សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ដើម្បីលើកកំពស់ផលិតភាព ភាពស័ក្តិសិទ្ធិ និងប្រសិទ្ធភាព ការគ្រប់គ្រងអប់រំ ។ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងនេះ នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់កាន់តែច្រើន ដើម្បីធ្វើអោយការងារមានល្បឿនលឿនជាងមុន រួមមានការកត់ត្រាលទ្ធផលបំពេញមុខងាររបស់គ្រូ និង សិស្ស ការប្រាស្រ័យទាក់ទងព័ត៌មានរវាងរដ្ឋាភិបាល ជាមួយនឹងសាលារៀន កិច្ចតែងការបង្រៀន ការវាយតម្លៃ ការធ្វើតែស ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ និង ការថែរក្សាបញ្ជីសារពើពន្ធ ។

១. សាវតារ

ក្រោយសង្គ្រាមខ្ទេចខ្ទាំអស់រយៈពេល ៣០ឆ្នាំ កន្លងមក កម្ពុជាបានខិតខំអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សរបស់ខ្លួន ដើម្បីកសាងប្រទេសជាតិសាជាថ្មីឡើងវិញ និង ដើម្បីធ្វើសមាហរណកម្មខ្លួនចូលទៅក្នុងសហគមន៍តំបន់ និង សហគមន៍ពិភពលោក ។

ដំណាក់កាលបច្ចុប្បន្ននៃការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យអប់រំកម្ពុជា គឺស្ថិតក្នុងដំណាក់បឋមនៅឡើយ ប្រសិនបើប្រៀបធៀបជាមួយនឹងប្រទេសជិតខាង ។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និង សហគមន៍អន្តរជាតិកំពុងតែធ្វើការរួមជាមួយគ្នា ដើម្បីសំរេចអោយបានតាមគោលដៅអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នានៅឆ្នាំ២០១៥ ហើយរាជរដ្ឋាភិបាលក៏ទទួលស្គាល់ផងដែរថា បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ មិនត្រឹមតែជាកត្តាចម្បងសំរាប់ជួយអោយសំរេចបានទាំងគោលដៅអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែនៅបានបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលអោយទទួលបានសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិយោបល់ និង ការប្រាស្រ័យទាក់ទងព័ត៌មានថែមទៀតផង ។ គេរំពឹងទុកថា ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នេះ ពិតជានឹងជួយលើកទឹកចិត្តអោយមានទម្លាប់ស្វ័យសិក្សា និង រៀនពេញមួយជីវិត ។

បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ដែលប្រើប្រាស់នៅកម្ពុជា រួមមាន បច្ចេកវិទ្យាកុំព្យូទ័រ បណ្តាញកុំព្យូទ័រអ៊ីមែល (សារអេឡិចត្រូនិច) និង អ៊ិនធឺណែត (បណ្តាញព័ត៌មានអន្តរជាតិ) ព្រមជាមួយនឹងវិទ្យុ និង ទូរទស្សន៍ផងដែរ ។ គោលនយោបាយនេះ កសាងឡើងដោយបានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយដៃគូជាតិ និង ដៃគូអន្តរជាតិតាមរយៈសិក្ខាសាលា និង កិច្ចប្រជុំការងារជាបន្តបន្ទាប់ទាំងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និង នៅក្នុងតំបន់ ។

២. ការវិភាគស្ថានភាព

ព្រមជាមួយឧបសគ្គដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ដែលកម្ពុជាចាំបាច់ត្រូវតែពុះពារជំនះអោយបាន ដើម្បីអាចផ្តល់ការអប់រំប្រកបដោយគុណភាពសំរាប់ទាំងអស់គ្នានោះ គេហាក់ដូចជាសង្កេតឃើញថា បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ស្ថិតនៅលំដាប់ចុងក្រោយក្នុងបញ្ជីអាទិភាពនៅឡើយ ។ ម្យ៉ាងទៀតនោះប្រសិនបើគេមិនបានចាត់អោយមានសកម្មភាពអ្វីនាពេលឆាប់ៗនេះទេ នោះកម្ពុជាពិតជាធ្វើដំណើរយឺតដាច់ឆ្ងាយពីប្រទេសជិតខាងជាពុំខាន ហើយនៅក្នុងខណៈនោះពលរដ្ឋក្នុងយុវវ័យរបស់ខ្លួនក៏ពិតជានឹងគ្មានបំណិនចាំបាច់សំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការរស់នៅ នៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថលនេះដែរ ។ ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នេះអាចជួយអោយគ្រូបង្រៀន បោះជំហានឆ្ពោះទៅរកការបង្រៀន និង របៀបរៀនតាមគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ។

២.១. កំរិតទទួលបាន និង កំរិតប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន

យោងតាមការអង្កេតវាយតម្លៃ ស្តីពីការត្រៀមលក្ខណៈរបស់ប្រទេសជាសមាជិកសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដែលបានធ្វើឡើងកាលពីឆ្នាំ២០០១ កន្លងមកនេះ ប្រទេសកម្ពុជាស្ថិតនៅលំដាប់ថ្នាក់ទី៨ ក្នុងចំណោមប្រទេសទាំង១០ ជាសមាជិកអាស៊ាន នៅក្នុងន័យថាតើប្រទេសនីមួយៗសំរេចបានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ អេឡិចត្រូនិច សង្គមអេឡិចត្រូនិច ពាណិជ្ជកម្មអេឡិចត្រូនិច និង រដ្ឋាភិបាល

អេឡិចត្រូនិចបានត្រឹមកំរិតណា ។ គេបានអោយចំណាត់ថ្នាក់ដល់ប្រទេសណាមួយថាល្អបានត្រៀមលក្ខណៈ "ជាទីសង្ឃឹម" ត្រឹមកំរិតណានោះ ដោយផ្អែកលើភាពចាំបាច់នៃការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមូលដ្ឋានបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ និង កំលាំងពលករជាអក្ខរជនផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ។

ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាតាមរយៈអ៊ិនធឺណែតជាសាធារណៈ គឺនៅមានកំរិតនៅឡើយ ។ ប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ ចំនួនហាងកាហ្វេមានប្រើអ៊ិនធឺណែតបានបង្ហាញខ្លួនច្រើនជាងមុននៅតាមទីប្រជុំជន និង នៅតាមចំណុចគោលដៅទេសចរណ៍ ។ បច្ចុប្បន្ននេះគេសង្កេតឃើញមានហាងកាហ្វេប្រើអ៊ិនធឺណែតច្រើនជាង១០០ កន្លែងនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ និង សង្កេតឃើញហាងប្រើអ៊ិនធឺណែតជាច្រើនផ្សេងទៀតនៅខេត្តសៀមរាប និង ក្រុងព្រះសីហនុ ។ វគ្គបណ្តុះបណ្តាលប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រកំពុងតែទទួលបានការពេញនិយមនៅតាមទីប្រជុំជនសំខាន់ៗ ។ ក៏ប៉ុន្តែពលរដ្ឋជាង៨០% ដែលរស់នៅតាមទីជនបទពិតជាមានភ័ព្វសំណាង តិចតួច ឬ ក៏គ្មានឱកាសទាល់តែសោះនៅក្នុងការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រ និង អ៊ិនធឺណែត ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន ។ មហាជននៅតាមជនបទពឹងផ្អែកទាំងស្រុងតែទៅលើវិទ្យុ និង ទូរទស្សន៍ ។

យោងតាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់សហព័ន្ធទូរគមនាគមន៍អន្តរជាតិ គេបានដឹងថានៅឆ្នាំ២០០២ ការជ្រៀតចូលអ៊ិនធឺណែត មានកំរិតទាបបំផុតនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា បើប្រៀបធៀបទៅនឹងកំរិតដែលប្រទេសផ្សេងៗទៀតនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍នេះទទួលបាន ហើយតម្លៃប្រើប្រាស់អ៊ិនធឺណែតគឺមានកំរិតខ្ពស់ ។[១]

២.២. អាំងឌីកាទ័រអប់រំ

អត្រាពិតនៃការសិក្សា (NER) នៅកំរិតបឋមសិក្សាសំរាប់ឆ្នាំ ២០០២-២០០៣ បាន ៨៨.៣% ដោយមានចំនួនសិស្សសរុបប្រមាណ ២ ៧៥០ ០០០នាក់ ។ នៅកំរិតមធ្យមសិក្សាវិញនោះ អត្រាពិតនៃការសិក្សាបានត្រឹមតែ ២០% ប៉ុណ្ណោះ ដែលជាអត្រាទាបបំផុតនៅក្នុងចំណោមប្រទេសជាសមាជិកអាស៊ាន ។ ចំនួនសិស្សបាន

[១] "Khmer Internet Cambodia: ករណីសិក្សា"
(Internet Telecommunication Union, មីនា 2002)

កើនជាមធ្យមពី ៣៥០ ទៅ ៤០០នាក់ នៅតាមសាលាបឋមសិក្សានីមួយៗ ហើយ និង មានសិស្សប្រមាណជា ៧០០នាក់ នៅតាមវិទ្យាល័យ/អនុវិទ្យាល័យ ក្នុងរយៈពេល ប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ ។ នៅកំរិតបឋមសិក្សា និង មធ្យមសិក្សា ផលធៀបសិស្ស-គ្រូ មាន ៥៥:១ និង ២៦:១ រៀងគ្នា (ធៀបទៅនឹងសាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតប្រជាធិបតេយ្យឡាវ ដែលមាន ២៨:១ និង ១៥:១ រៀងគ្នា) ។ ផលធៀបនេះ បានធ្លាក់ស្រុតចុះចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៨ ដោយហេតុថាចំនួនសិស្សបានកើនឡើងជាលំដាប់ ប៉ុន្តែការផ្គត់ផ្គង់គ្រូបង្រៀនដែលបានឆ្លងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនោះមិនទាន់បានឆ្លើយតបទៅនឹងកំណើនសិស្សដែលកើនច្រើនឡើងនោះនៅឡើយទេ ។ ផលធៀបសិស្ស-គ្រូ នេះប្រែប្រួលគួរអោយកត់សំគាល់នៅតាមបណ្តាខេត្តផ្សេងៗ និង នៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាល ដោយហេតុថាផលធៀបសិស្ស-គ្រូ នៅកំរិតបឋមសិក្សាអាចកើនខ្ពស់រហូតដល់ទៅ ៩៥:១ ។

ចំនួនម៉ោងអប្បបរមា ដែលសិស្សបានជួបគ្រូនៅក្នុងសាលារៀននោះគឺ ៨០០ ម៉ោងក្នុង១ឆ្នាំសិក្សា ។ តាមការអនុវត្តន៏ជាក់ស្តែងនោះ របាយការណ៏ពីមូលដ្ឋានបានគូសបញ្ជាក់ថា សាលារៀនភាគច្រើនដំណើរការបង្រៀនបានត្រឹមតែ ៥០០ម៉ោង ប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សានីមួយៗ ។ នៅតាមសាលារៀនដែលបានបង្រៀនពីរវេន ឬ បីវេន ចំនួនម៉ោងដែលសិស្សបានប្រាស្រ័យជាមួយគ្រូនោះធ្លាក់នៅសល់ត្រឹមតែ ៣៥០ ម៉ោងប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយឆ្នាំសិក្សា ។

២.៣. ស្ថានភាពបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៏ ក្នុងការអប់រំនាពេលបច្ចុប្បន្ន ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ ឆ្នាំ ២០០៤-២០០៨

យុទ្ធសាស្ត្រឆ្លងផ្នែកសំរាប់ពង្រឹងការអនុវត្តន៏គោលនយោបាយ គឺបង្កើនការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង ការប្រាស្រ័យទាក់ទង ដោយអនុវត្តតាមគោលនយោបាយថ្មីស្តីពីបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង ការប្រាស្រ័យទាក់ទង របស់ក្រសួងដែលបានអនុម័តនៅដើមឆ្នាំ២០០៤ ។ អាទិភាពមួយទៀត គឺពង្រឹងការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានដោយផ្អែកលើបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង ការប្រាស្រ័យទាក់ទងនៅគ្រប់កំរិត ដែលជាផ្នែកមួយនៃវិធានការធ្វើវិមជ្ឈការ ។ កំណែលំអការចូលរៀន និង គុណភាពត្រូវបានគាំទ្រ

ដោយការផ្តល់កាលានុវត្តភាព ក្នុងការសិក្សាពីចម្ងាយដោយផ្អែកលើបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង ការប្រាស្រ័យទាក់ទង (ឧ. ការអភិវឌ្ឍន៍គ្រូបង្រៀន ការសិក្សាពីចម្ងាយ សំរាប់ក៏រិតបរិញ្ញាប័ត្រជាន់ខ្ពស់) ការដាក់អោយអនុវត្តកម្មវិធីយល់ដឹងអំពីកុំព្យូទ័រនៅក្នុងសាលាមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ និងគ្រឹះស្ថានក្រោយមធ្យមសិក្សា ។ ទន្ទឹមនេះដែរ ក្រសួងប្រើប្រាស់សមត្ថភាពរបស់ផ្នែកឯកជនក្នុងការកសាងកម្មវិធី និងផ្តល់តាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានចំរុះ (multi-media) សំរាប់ពង្រីកកម្មវិធីបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង ការប្រាស្រ័យទាក់ទង និង បង្កើនការយល់ដឹងអំពីជំងឺ អេដស៍-ហ៊ីវ ។

២.៣.១. ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន

នាពេលថ្មីៗកន្លងមកនេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា បានបង្ហាញសក្ខីភាពនៃការប្តេជ្ញាចិត្តមោះមុត លើកកំពស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នៅក្នុងការអប់រំ ដោយបានតម្រូវអោយគរុសិស្សទាំងអស់រៀនមុខវិជ្ជាបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ចំនួន ២ម៉ោង ក្នុងមួយសប្តាហ៍ ចាប់ពីឆ្នាំ២០០៣ តរៀងទៅ ។

ចំនួនកុំព្យូទ័រនៅតាមសាលាគរុកោសល្យនានា បានកើនឡើងគួរអោយចាប់អារម្មណ៍ចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០០៣ ។ កុំព្យូទ័រមួយចំនួនក្នុងចំណោមកុំព្យូទ័រទាំងនោះ បានមកពីការចំណាយថវិកាផែនការសកម្មភាពជាអាទិភាព និងមួយចំនួនផ្សេងទៀត បានមកពីប្រភពជំនួយផ្សេងៗ ។ បរិមាណកុំព្យូទ័របានកើនច្រើនគួរអោយកត់សំគាល់ ហើយគ្រប់សាលាគរុកោសល្យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានបន្ទប់បណ្តុះបណ្តាលការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័ររៀងៗខ្លួន ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ នេះ ផលធៀបគរុសិស្ស-កុំព្យូទ័រនៅតាមមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ និង សាលាគរុកោសល្យ និង វិក្រឹតការខេត្ត-ក្រុង មាន ៦៥:១ ។ ផលធៀបនេះបានថយចុះនៅត្រឹម ៣២:១ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ។ ប្រការនេះបានជួយបង្កលក្ខណៈអោយស្ថាប័នគរុកោសល្យទាំងឡាយ អាចចាប់ផ្តើមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍រៀងៗខ្លួន ។

ប៉ុន្តែសាលាគរុកោសល្យទាំងអស់ ពុំមែនសុទ្ធតែមានកុំព្យូទ័រគ្រប់គ្រាន់សំរាប់បង្រៀនវគ្គបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ អោយមានប្រសិទ្ធភាពនោះឡើយ ។ សាលាខ្លះជួបបញ្ហាគ្មានថាមពលអគ្គិសនីគ្រប់គ្រាន់ ដែលជាហេតុតម្រូវអោយគេពឹងផ្អែកលើម៉ាស៊ីនភ្លើង ឬ តម្រូវអោយផ្អាករាល់ការប្រើប្រាស់បរិធានអគ្គិសនីផ្សេងៗទៀត ឬ សុំអោយការិយាល័យផ្សេងៗទៀតត្រូវបិទចរន្តអគ្គិសនី ហើយនិងផ្អាកការងារខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នសិន ដើម្បីបង្កលក្ខណៈអោយបន្ទប់រៀនកុំព្យូទ័រអាចដំណើរការរៀនបាន ។

នៅដើមខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ គ្រូឧទ្ទេសចំនួនជាងពាក់កណ្តាលនៃគ្រូឧទ្ទេសទាំងអស់ ៦០០ នាក់ មកពីសាលាគរុកោសល្យ និង វិក្រឹតការខេត្ត-ក្រុងទាំង ១៨ និងមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគទាំង ៦ បានឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលបំណិនបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ជាមូលដ្ឋាន និងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ នៅក្នុងការងាររដ្ឋបាល និងការបង្រៀន និងការរៀន ។ គ្រូឧទ្ទេសមួយនាក់ មកពីសាលាគរុកោសល្យនីមួយៗ បានឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលអោយចេះបង្កើតវ៉ែបសាយសាមញ្ញដំបូងមួយ ហើយនិងបានដាក់បញ្ចូលគេហទំព័ររៀងខ្លួន ទៅក្នុងវ៉ែបសាយក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។ ដោយឡែកពីនេះគ្រូឧទ្ទេសមួយនាក់មកពីមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគទាំងអស់ និង វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ បានផ្តើមបង្កើតធនធានរៀនតាមវ៉ែបសាយ និង ចក្ខុសោតទស្សន៍សំរាប់មធ្យមសិក្សា តាមរយៈសិក្ខាសាលាបណ្តុះបណ្តាលមួយ ហើយនិងបានឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលថែរក្សា និង ជួសជុលកុំព្យូទ័រ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៤ នេះ ។

កម្មវិធីសិក្សាមួយសំរាប់រៀនបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នៅក្នុងការបង្រៀន និង រៀនកំពុងតែត្រូវបានអភិវឌ្ឍសំរាប់សាលាគរុកោសល្យខេត្ត-ក្រុង និងមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ ។ កម្មវិធីសិក្សានេះ នឹងមានបញ្ចូលការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ សំរាប់ការងាររដ្ឋបាល ការអភិវឌ្ឍន៍អាជីពបង្រៀន និង សំរាប់បង្កើតធនធានបង្រៀនជាភាសាខ្មែរផងដែរ ។ នៅកំរិតមធ្យមសិក្សាវិញនោះ គេនឹងត្រូវប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ដើម្បីពង្រឹងការបង្រៀនទៅតាមមុខវិជ្ជា ។

២.៣.២. បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នៅក្នុងឧត្តមសិក្សា

ការបោះជំហានឈានចូលក្នុងសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៣ មកនោះ បានបង្កលក្ខណៈអោយមានការបង្កើតគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាឯកជនតូច ធំ ដែលមានគុណភាពប្លែកៗពីគ្នា ។ គ្រឹះស្ថានអប់រំខ្លះដែលមានវគ្គសិក្សាពេញនិយមខ្លាំងបំផុតនោះ បានបើកបង្រៀនមុខវិជ្ជាពាក់ព័ន្ធជាមួយ បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ភាសាបរទេស និង មុខវិជ្ជាជំនួញ ។ ភាគច្រើននៃមហាវិទ្យាល័យទាំងនេះមានទីតាំងនៅក្នុងតំបន់ក្រុង ដោយបានផ្តល់មធ្យោបាយ និងសេវាកម្ម បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ជាទីគាប់ចិត្ត ហើយបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងអ៊ិនធឺណែតផងដែរ ។

២.៣.៣. ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និង ការអប់រំពីចម្ងាយ

ភាពជឿនលឿនក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ និង ខ្លឹមសារជាភាសាខ្មែរ សំរាប់ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និង ការសិក្សាពីចម្ងាយនោះច្រើនតែសំរេចបានដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ។ ឧទាហរណ៍គួរអោយកត់សំគាល់នោះ រួមមានមជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មាន សហគមន៍ចំនួន២២កន្លែង ដែលកំពុងតែផ្តល់លទ្ធភាពជូនប្រជាពលរដ្ឋនៅតាមទីជនបទ និងទីប្រជុំជន អោយអាចប្រាស្រ័យជាមួយអ៊ិនធឺណែតដោយបង់ថ្លៃតិចតួច ។ សាលារៀនមួយចំនួនតូចនៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាលកំពុងតែប្រើប្រាស់ថាមពលព្រះអាទិត្យ និង ភ្ជាប់ជាមួយតារាវណប ។ អង្គការ "វេទិកាទូទៅនៃកម្ពុជា" (The Open Forum of Cambodia) បានបំពេញតួនាទីឈានមុខ ក្នុងការលើកកំពស់ការប្រើប្រាស់ភាសាខ្មែរក្នុងវិស័យបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ។ បច្ចុប្បន្នអង្គការបានឈានមុខគេក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ខ្លឹមសារវិបផតថល ជាខេមរភាសាដែលជាវែបសាយនាំផ្លូវចូលទៅភ្ជាប់អ៊ិនធឺណែតដ៏ធំជាងគេតែមួយគត់នៅក្នុងប្រទេស ដោយផ្តល់ជូនអ្នកប្រើប្រាស់អោយបានជ្រាបអំពីព័ត៌មានទាក់ទងវិស័យជាច្រើន ដែលរួមមានព័ត៌មានស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ប្រវត្តិសាស្ត្រ និង បរិស្ថាន ។ល។ ទន្ទឹមនឹងនេះ អង្គការ "វេទិកាទូទៅនៃកម្ពុជា" បានបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលមិនបង់ថ្លៃជាបន្តបន្ទាប់ដូចជា វគ្គបណ្តុះបណ្តាលអំពីការប្រើប្រាស់អ៊ីមែល និង ការបង្កើតវែបសាយជាភាសាខ្មែរជាដើម ។ ក្រៅពីនេះអង្គការកំពុងអនុវត្ត (គំរោងផ្តួចផ្តើម

បង្កើតគ្រឿងទន់ "Software" ភាសាខ្មែរ ដែលមានឈ្មោះថា khmeros) ដែលមានបំណងបង្កើតគ្រឿងទន់ "Software" មានអានុភាពខ្ពស់ជាភាសាខ្មែរ ហើយឥតគិតថ្លៃ ដោយសមស្របទៅនឹងសេដ្ឋកិច្ចរបស់កម្ពុជាយើង ។ ដោយហេតុថាមូលដ្ឋានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធយើងនៅខ្សត់ខ្សោយនោះ ពលរដ្ឋខ្មែរមួយចំនួនធំនៅតាមជនបទ អាចទទួលបានព័ត៌មានតែតាមរយៈវិទ្យុ និង ទូរទស្សន៍ប៉ុណ្ណោះ ហើយគេក៏នៅពុំទាន់ទាញយកគុណប្រយោជន៍អោយបានពេញទំហឹង ពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានចំរុះអប់រំនៅឡើយ ។

២.៤. ការត្រៀមលក្ខណៈបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នៅតាមសាលារៀន

ក្នុងចំណោមសាលាមធ្យមសិក្សាទាំង ៦៩៨ នៅទូទាំងប្រទេសមានតែសាលាចំនួន១៣%ប៉ុណ្ណោះដែលមានអគ្គិសនី ៨% ផ្សេងទៀតមានម៉ាស៊ីនភ្លើង និង ៤% ប្រើថាមពលព្រះអាទិត្យ ។ សាលាមធ្យមសិក្សា ៧៥% ពុំទទួលបានការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអ្វីទាំងអស់ ។[២]

សាលារដ្ឋចំនួនតិចតួចណាស់ ដែលមានកុំព្យូទ័រសំរាប់រៀន ។ អនុវិទ្យាល័យចំនួន ៦% និង វិទ្យាល័យចំនួន ៣៥% មានកុំព្យូទ័រមួយគ្រឿង ឬ ពីរគ្រឿងសំរាប់តែការងាររដ្ឋបាលប៉ុណ្ណោះ ។ វិទ្យាល័យចំនួនត្រឹមតែ ៨ មានកុំព្យូទ័រច្រើនលើសពី ១០ គ្រឿង ។

លើសពីនេះក្រៅពីសាលារដ្ឋ សាលារៀនឯកជនមួយចំនួនធំ បានបើកវគ្គបង្រៀនកុំព្យូទ័រ ។ នៅដើមឆ្នាំ២០០៥ នេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា មានផែនការធ្វើការអង្កេតក៏រិតជាតិមួយ ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានលំអិតស្តីពីបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ក្នុងការអប់រំ ។

៣. យុទ្ធសាស្ត្រលើកកំពស់ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ក្នុងការអប់រំ

៣.១. គោលដៅរយៈពេលមធ្យម

ទិសដៅរយៈពេលមធ្យមសំរាប់រយៈពេល ២០០៤-២០១០ មាន :

[២] ប្រភព : មជ្ឈមណ្ឌលប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងអប់រំ (EMIS) នាយកដ្ឋានផែនការ (ក្រសួង អយក) ២០០២-២០០៤

ក). កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ និង ផ្តល់គ្រឿងរឹង "Hardware" សំរាប់ការអប់រំ និង ការបណ្តុះបណ្តាល ។ កិច្ចការនេះ រួមមានការរៀបចំបន្ទប់កុំព្យូទ័រ និង ការបង្កើតបណ្តាញ (ក្នុងស្ថាប័នផ្ទាល់នីមួយៗ អ៊ិនត្រាណែត និង អ៊ិនធឺណែត) ។ ក្រសួងនឹងផ្តល់កុំព្យូទ័រអោយគ្រឹះស្ថានសិក្សា សាលាមធ្យមសិក្សា មហាវិទ្យាល័យ /សកលវិទ្យាល័យ មន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាខេត្ត/ក្រុង ការិយាល័យអប់រំយុវជន និងកីឡា ស្រុក/ខ័ណ្ឌ មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍ ។ បណ្តានាយកដ្ឋាននៅក្រោមឱវាទក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា មន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខេត្ត/ក្រុង ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡាស្រុក/ខ័ណ្ឌ នឹងមានបណ្តាញភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា ដើម្បីអាចប្រាស្រ័យទាក់ទង និង ទទួលបានមូលដ្ឋានទិន្នន័យ និង ធនធានផ្សេងៗសំរាប់ការងារគ្រប់គ្រងអប់រំ ។

ខ). អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការក្នុងវិស័យបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ និង អប់រំ ។

គ). លើកស្ទួយបំណិនត្រិះរិះថ្លៃប្រឌិត បំណិនប្រាស្រ័យទាក់ទងព័ត៌មាន និង បំណិនដោះស្រាយបញ្ហា បំណិនស្រាវជ្រាវ និង បំណិនកែច្នៃ និង ទាញយកព័ត៌មាន ដោយប្រើបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ដែលជាឧបករណ៍ក្នុងការបង្រៀន និង ការរៀន ។

ឃ). បង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងាររដ្ឋបាល ដោយប្រើបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងអប់រំ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទាំងនេះ ដូចជាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអប់រំជាដើម ។

៣.២. យុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលមធ្យម

៣.២.១. ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស

ក). នៅឧត្តមសិក្សាសាធារណៈ និង ឯកជន ចាំបាច់ត្រូវបើកវគ្គអោយបានច្រើន គ្រប់រូបភាពសំរាប់អាជីព បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ។

ខ). នៅសាលាគរុកោសល្យ ចាំបាច់ត្រូវបណ្តុះបណ្តាលគ្រូឧទ្ទេសទាំងអស់ អោយចេះប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ សំរាប់ការងាររដ្ឋបាល និង ការអភិវឌ្ឍន៍អាជីព ។ ក្រៅពីនេះត្រូវបណ្តុះបណ្តាល គ្រូបង្រៀននៅវិទ្យាល័យ/អនុវិទ្យាល័យ ទាំងអស់អោយក្លាយជា អក្ខរជនបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ដើម្បីធ្វើអោយ គ្រូទាំងអស់ចេះប្រើបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍ សំរាប់ ជួយការបង្រៀន និងការរៀន ។

គ). កែលំអកម្មវិធីសិក្សាអោយតាមទាន់បច្ចុប្បន្នភាពសំរាប់បណ្តុះបណ្តាល គ្រូបឋមសិក្សា ដោយបញ្ចូលការប្រើបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ សំរាប់ការងាររដ្ឋបាល និង ការអភិវឌ្ឍន៍អាជីព ។

ឃ). កែលំអកម្មវិធីសិក្សាអោយមានលក្ខណៈបច្ចុប្បន្នភាពសំរាប់បណ្តុះបណ្តាល គ្រូមធ្យមសិក្សា ដោយបញ្ចូលការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ សំរាប់ការងាររដ្ឋបាល ការអភិវឌ្ឍន៍អាជីព និងប្រើប្រាស់ បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នេះ ជាឧបករណ៍ជួយការបង្រៀន និង រៀន ។

ង). ជំរុញសកម្មភាពសិក្សាស្រាវជ្រាវ និង សិក្សាដោយឯករាជ្យពេញមួយ ជីវិតនៅគ្រប់ស្ថាប័នអប់រំទាំងអស់ ។

ច). បណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកជូនស្ថាប័ននីមួយៗ យ៉ាងហោចណាស់ ១នាក់ អោយចេះថែរក្សា និង ជួសជុលកុំព្យូទ័រ ។

៣.២.២. គ្រឿងរឹង “Hardware” និង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

ក). បំពាក់គ្រឿងរឹង និង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធចាំបាច់ទាំងឡាយ ជូនសាលាគរុកោសល្យ និង សកលវិទ្យាល័យទាំងអស់ ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយគ្រូ និង សិស្ស បានប្រាស្រ័យប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រ និងអ៊ិនធឺណែត ។ ផ្តល់ថវិកាសំរាប់ជួសជុល និង ថែរក្សាកុំព្យូទ័រ ។

ខ). ផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីជូនគ្រប់វិទ្យាល័យ/អនុវិទ្យាល័យ និង បំពាក់គ្រឿងរឹងអោយសាលារៀនទាំងអស់នោះ ដើម្បីអោយសិស្សបានប្រាស្រ័យប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រ វិទ្យុ និង ទូរទស្សន៍ជាជំនួយដល់ការសិក្សារបស់ខ្លួន ។ គេគប្បីប្រើប្រាស់ធនធានដែលមានស្រាប់អោយអស់លទ្ធភាព ជាឧទាហរណ៍ បន្ទប់កុំព្យូទ័ររបស់សាលារៀន គប្បីត្រូវបានប្រើប្រាស់ផងដែរដោយសហគមន៍ និង កុមារក្រៅសាលារៀន ដែលមិនធ្លាប់ចូលរៀនក្នុងសាលារៀន ។

គ). ផ្តល់សេវាកម្មចល័តរៀនបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ជូនចំពោះសហគមន៍ដែលជួបការលំបាក ។

ឃ). ជំរុញការប្រើប្រាស់មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាសហគមន៍ មជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានសហគមន៍ និង បណ្ណាល័យសហគមន៍ ។ ពង្រីកសកម្មភាពបន្ថែមដោយបញ្ចូលការប្រើប្រាស់វីដេអូ វិទ្យុ និង ទូរទស្សន៍ សំរាប់ការរៀន ។ ដោយធ្វើការជាមួយដៃគូអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ។ បង្កលក្ខណៈងាយស្រួលអោយបានច្រើនថែមទៀតជូនយុវជនក្រៅសាលារៀន ។

ង). បង្កើតស្ថានីយទូរទស្សន៍ ស្ថានីយវិទ្យុ និង ផ្តល់បុគ្គលិកគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំរើអោយប្រព័ន្ធអប់រំ ។

ច). ផ្តល់ចរន្តអគ្គិសនី និង ការភ្ជាប់អ៊ិនធឺណែត ជូនសាលាមធ្យមសិក្សានៅទីណាដែលអាចធ្វើបាន ។

៣.២.៣. ការអភិវឌ្ឍន៍ខ្លឹមសារក្នុងស្រុក និង ការប្រើប្រាស់គ្រឿងទន់ "Software" ដែលមិនចាំបាច់បង់ថ្លៃ

ក). លើកទឹកចិត្តអោយប្រើគ្រឿងទន់ពីប្រភពមិនបង់ថ្លៃឈ្នួល ដូចជា Linux និង Star Office ។ គ្រឿងទន់ពីប្រភពចំហ ឬគ្រឿងទន់មិនចាំបាច់បង់ថ្លៃនេះ សំដៅយោងដល់គ្រឿងទន់ទាំងឡាយដែលគេទាំងអស់គ្នាអាចចម្លង ហើយអាចប្រើប្រាស់បានដោយមិនចាំបាច់បង់ថ្លៃទិញគ្រឿងទន់នោះ ឬ ជាគ្រឿងទន់ដែលមានច្បាប់រក្សាសិទ្ធិមិនតឹងរ៉ឹង ។

ខ). ជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ខ្លឹមសារជាភាសាខ្មែរ សំរាប់សាលារៀនក្នុងប្រព័ន្ធការអប់រំពីចម្ងាយ និង បណ្តុកម្មវិធីមានតម្លៃសមមូល ដោយផ្តល់រង្វាន់ប្រចាំឆ្នាំជូនបណ្ណាស្នាដៃឆ្នើមៗ ជាធនធានសំរាប់បង្រៀន និង រៀន ដែលបានដាក់ជូនទៅគ្រឹះស្ថានជាតិ ប្រមូល និង ផ្សព្វផ្សាយធនធានបង្រៀន និង រៀនតាមបណ្តាញ (National Clearinghouse) ។

គ). ជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិ (Operating System) ជាភាសាខ្មែរ ដែលនឹងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលទូលំទូលាយជូនដល់អក្ខរជននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាអោយបានប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នេះ នៅក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងព័ត៌មាន និង ការរៀនរបស់ខ្លួន ។

៣.២.៤. ការប្រើប្រាស់ បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នៅតាមសាលារៀន

ក). នៅតាមសាលាមធ្យមសិក្សាត្រូវជំរុញការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ដើម្បីពង្រឹងគុណភាពបង្រៀន និង រៀន ជាដំបូងក្នុងមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ ភាសាបរទេស វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម និង គណិតវិទ្យា ។

ខ). កែសំរួលកម្មវិធីសិក្សាសំរាប់ករិតមធ្យមសិក្សា ដោយដាក់បញ្ចូលអោយមានការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ក្នុងការបង្រៀនមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ ភាសាបរទេស វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម និង គណិតវិទ្យា នៅទីណាដែលអាចធ្វើបាន ។ កម្មវិធីសិក្សាគប្បីលើកទឹកចិត្តអោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាផងដែរ ដូចជាការប្រើវីស៊ីឌីកាសែ្សតវីដេអូ និង កាសែ្សតស្តាប់ វិទ្យុ និង ទូរទស្សន៍ជាដើម ។

គ). ផ្តល់បំណិនបច្ចេកវិទ្យានេះ ក្នុងរូបភាពជាវគ្គបំប៉នបំណិនជីវិត នៅទីណាដែលមានធនធានល្មមនឹងអាចធ្វើបាន ។

ឃ). ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ នៅតាមសាលារៀននេះគប្បីគោរពតាមក្រមសីលធមិ សំដៅឆ្លើយតបទៅនឹងចតុស្តម្ភអប់រំ ។

៣.២.៥. ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងពុទ្ធិ

ក). បង្កើតគ្រឹះស្ថានប្រមូល និង ផ្សព្វផ្សាយធនធានបង្រៀន និង រៀនតាមបណ្តាញជាខេមរភាសា និង ជាភាសាបរទេស ។

ខ). ធានាអោយមានការភ្ជាប់ឃ្លាំងព័ត៌មាន ដែលមានប្រយោជន៍ដល់ការអប់រំ និង វែបសាយ ធានាអោយមានការប្រមូលធនធានបង្រៀន និង រៀន ដែលកសាងដោយគ្រូ និង បុគ្គលអាជីពដទៃៗទៀត និង ធានាអោយមានការប្រមូលគ្រឿងទន់ដែលអាចប្រើប្រាស់បានដោយមិនចាំបាច់បង់ថ្លៃ (freeware) និង គ្រឿងទន់ "Software" ដែលអាចប្រើប្រាស់រួមគ្នាបាន (Shareware Software) ដែលអ្នកប្រើប្រាស់អាចចម្លងចេញ (Download) បានតាមបណ្តាញនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និង ពីវែបសាយ នៅលើពិភពលោក ។

៣.២.៦. ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ តាមរយៈ សាលារៀនចំហ និង ការអប់រំពីចម្ងាយ

ដោយហេតុថា កុមារអាយុពី ១២-១៥ឆ្នាំ ត្រឹមតែ ២០% បានចូលរៀននៅកំរិតមធ្យមសិក្សា នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៤ នេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានជំរុញការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័តិមាន និង សារគមនាគមន៍នេះ សំរាប់ជួយពង្រីងការចូលសិក្សានៅកំរិតបឋមសិក្សា និង មធ្យមសិក្សាតាមរយៈ "សាលារៀនចំហ" (Open Schools) ។ សាលារៀនចំហ ការអប់រំពីចម្ងាយ ឬ ការអប់រំមានតម្លៃសមមូលនេះ នឹងត្រូវបង្កើតក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃផែនការ ៥ឆ្នាំ (ESSP) បច្ចុប្បន្ន (២០០៤-០៨) ដើម្បីផ្តល់ :

ក). ឱកាសអប់រំនៅតាមទីតាំងដាច់ស្រយាល ដែលគ្មានសាលារៀនធម្មតាក្នុងប្រព័ន្ធនៅទីនោះ ។

ខ). ជំរើសមួយជូនអ្នកសិក្សា ពោលគឺគេចង់រៀនអំពីអ្វី រៀននៅពេលណា និង រៀននៅទីណា ។

គ). បណ្តាញមានសុវត្ថិភាពមួយជូនដល់សិស្សបោះបង់ការសិក្សា អោយអាចបន្តការសិក្សារបស់ខ្លួន ។

ឃ). ការអប់រំដល់អ្នកដែលចង់ធ្វើការផងរៀនផង ។

សេវាអប់រំនេះនឹងត្រូវផ្តល់ជូនតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយបោះពុម្ព និងតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័តិមានចំរុះ មានអន្តរកម្ម (interactive multi-media) ដែលរួមមានវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ទូរស័ព្ទចល័ត អ៊ិនធឺណែត និង អ៊ីមែលជាដើម ។ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា មានចេតនាបង្កើត វិទ្យុអប់រំ និង ទូរទស្សន៍អប់រំផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងអាណត្តិពេលវេលានៃការអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នានេះ ។

៣.២.៧. ការប្រើប្រាស់ បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍នៅតាម សកលវិទ្យាល័យ

ដោយហេតុថា កម្ពុជាកំពុងតែខ្វះខាតសាស្ត្រាចារ្យ ដែលឆ្លងកាត់ការបណ្តុះបណ្តាលល្អត្រឹមត្រូវនោះ សកលវិទ្យាល័យទាំងឡាយ ត្រូវតែប្រើប្រាស់ធនធានមនុស្ស ដែលខ្លួនមានតិចតួចខ្សត់ខ្សោយនេះ អោយអស់លទ្ធភាព និង សមត្ថភាពតាមរយៈ បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ ដោយភ្ជាប់អ្នកសិក្សាទៅនឹងធនធានរៀន មានប្រយោជន៍នៅទូទាំងពិភពលោក ។ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា នឹងជំរុញ ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ នៅក្នុងដំណើរការបង្រៀន និង រៀន ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និង ការងាររដ្ឋបាល ដោយបង្កើតសមាគមគាំទ្រ (a cyber campus consortium) ហើយនិងភ្ជាប់សម្ព័ន្ធនេះ ទៅជាមួយនឹង សកលវិទ្យាល័យបណ្តុះបណ្តាលពីចម្ងាយ (virtual universities) នៅតាមបណ្តា ប្រទេសផ្សេងៗទៀត ។ ក្រសួងក៏នឹងគាំទ្រជំរុញប្រែក្លាយសៀវភៅភាសាខ្មែរអោយ ទៅជាទិន្នន័យឌីហ្ស៊ីថល និង បកប្រែសៀវភៅបរទេសដែលមានប្រយោជន៍ខ្ពស់ អោយទៅជាសៀវភៅភាសាខ្មែរដែរ ។

៣.២.៨. កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង ការកសាងដៃគូ

ក). លើកកំពស់កិច្ចសហការជាមួយអង្គការជាតិ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល អង្គការអន្តរជាតិ និង សប្បុរសជនទាំងនៅក្នុង និង ក្រៅប្រទេសដើម្បី ជំរុញសន្ទុះអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សាគមនាគមន៍ ក្នុងការ អប់រំនៅកម្ពុជា ។

ខ). កសាងភាពដៃគូជាមួយសហគមន៍ស៊ីវិល និង ក្រុមហ៊ុនឯកជននៅក្នុង និង ក្រៅប្រទេស ដើម្បីចែករំលែកធនធានបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន និង សារគមនាគមន៍ សំដៅកាត់បន្ថយគំលាតឌីហ្ស៊ីថលនៅក្នុងតំបន់ ។

៤- ផែនការសកម្មភាព

ផ្អែកលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ (ESP) ២០០៤-០៨ និង កម្មវិធីគាំទ្រវិស័យអប់រំនោះ រាល់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និង ជាពិសេសក្រសួងនឹងត្រូវអភិវឌ្ឍផែនការសកម្មភាពប្រាកដនិយមរបស់ខ្លួន ដើម្បីបង្កលក្ខណៈអោយប្រទេសកម្ពុជាអាចប្រែក្លាយគោលនយោបាយ និង យុទ្ធសាស្ត្រអប់រំនេះ ទៅជាលទ្ធផលជាក់ស្តែងប្រកបដោយគុណភាព និង ធានាការអភិវឌ្ឍមួយប្រកបដោយនិរន្តរភាព នៅចំពោះមុខពិភពលោកដែលប្រែប្រួលយ៉ាងឆាប់រហ័សនេះ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ

ឧបសម្ព័ន្ធទី ១ : ចំនួនសិស្សរៀនពេញម៉ោងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា[៣]

	ចំនួនសិស្ស	ចំនួនសាលារៀន
មត្តេយ្យសិក្សា	៧២,២២៤	១,២៣៨
បឋមសិក្សា	២,៧៤៧,០៨០	៦,០៦៣
មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	៤៥៩,៩៨៦	៤៨៦
មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ	១៥៣,៧៥៨	២១២

ឧបសម្ព័ន្ធទី ២ : ផលធៀបគរុសិស្ស-កុំព្យូទ័រនៅកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០០៤[៤]

សាលាគរុកោសល្យខេត្ត-ក្រុង (បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបឋមសិក្សា)	៣៥:១
មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ (បណ្តុះបណ្តាលគ្រូមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ)	២៧:១
វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ (បណ្តុះបណ្តាលគ្រូមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ)	១៨:១
សាលាមធ្យមសិក្សាគរុកោសល្យមត្តេយ្យមជ្ឈិម	២០:១

[៣] ប្រភព : មជ្ឈមណ្ឌលប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងអប់រំ (EMIS)
នាយកដ្ឋានផែនការ (ក្រសួង អយក) ២០០៣-២០០៤

[៤] ប្រភព : នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និង វិក្រឹតការ ក្រសួង អយក / អង្គការ UNESCO (២០០៤)

ឧបសម្ព័ន្ធទី ៣ : ស្ថានភាពប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអេឡិចត្រូនិច និង ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានបោះពុម្ព នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា [៥]

ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអេឡិចត្រូនិច	
ទូរទស្សន៍	
ស្ថានីយ៍ជាតិ (១ នៅភ្នំពេញ និង ១នៅខេត្ត)	២
ស្ថានីយ៍ក្នុងស្រុក (នៅភ្នំពេញ)	៥
ស្ថានីយ៍ទូរទស្សន៍ខ្សែកាប (នៅភ្នំពេញ)	២
ចំនួនទូរទស្សន៍ក្នុង ១000 នាក់	៨ *
វិទ្យុ	
ស្ថានីយ៍ជាតិ (AM និង FM)	២
ស្ថានីយ៍ក្នុងស្រុក (FM)	១៣
ចំនួនវិទ្យុក្នុង ១000 នាក់	១១៥*
ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានបោះពុម្ព	
សារព័ត៌មានភាសាខ្មែរ	១៣៥
សារព័ត៌មានភាសាបរទេស	៣៧
ទស្សនាវដ្ដីភាសាខ្មែរ	៤0
ព្រឹត្តិបត្រផ្សេងៗ	២១
កុំព្យូទ័រ	
ចំនួនកុំព្យូទ័រក្នុង ១000 នាក់	១,៥*
អ្នកប្រើប្រាស់អ៊ិនធឺណែត	៦ 000*
ទូរស័ព្ទ	
ចំនួនទូរស័ព្ទខ្សែក្នុង ១ 000 នាក់	២*
ចំនួនទូរស័ព្ទដៃ ក្នុង ១ 000 នាក់	១៧*
អ៊ិនធឺណែត	
អ្នកប្រើប្រាស់អ៊ិនធឺណែតក្នុង ១ 000នាក់	១0*

[៥] ក្រសួងព័ត៌មាន CCI និង ICT/UNESCO 2002

* ស្ថិតិក្រុមទិន្នន័យ-ធនាគារពិភពលោកឆ្នាំ ២00៣

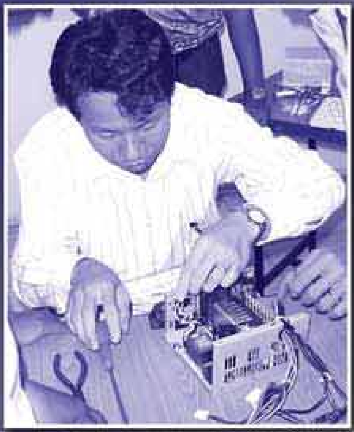

គោលនយោបាយនេះ កសាងឡើងដោយ ក្រសួង អប់រំ យុវជន និង កីឡា
ដោយបានជំនួយឧបត្ថម្ភហិរញ្ញវត្ថុពីមូលនិធិជប៉ុន (JFIT) និង
ជំនួយឧបត្ថម្ភបច្ចេកទេសពីអង្គការ យូណេស្កូ (UNESCO)

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

JFIT

UNESCO
PHNOM PENH